
Aspekten van het zoonschap (5)

J.G.Bulthuis

Het laatste bijbelboek is voor de eindtijdgemeente van groot belang. Door verlichting met heilige Geest zal Jezus eruit nemen om haar inzicht te schenken in het geheimenis Gods. Verborgten in allerlei beeldspraak bergt dit boek diverse aspecten van zoonschap in zich. Voor deze aktualiteit willen we gevoelig zijn en oren hebben die horen, opdat de Heer ons verder kan opbouwen en vormen tot gelijkvormigheid aan zijn beeld. Zoonschap is immers bedoeld om het in ons leven hier en nu te realiseren. Het is de boodschap voor u en mij in deze tijd! Daarom willen wij in deze studie onszelf weer een duidelijk beeld voorhouden van Gods bedoeling met ons leven, opdat wij als zijn volwassen zonen geopenbaard kunnen worden tot heil van de schepping.

De troon

De troon komt als beeld in de Openbaring nog al eens voor. Er wordt macht, heerschappij, gezag, koningschap en leiderschap in tot uitdrukking gebracht. De troon van God is zijn machtspositie waardoor Hij boven alles en allen staat; daarom ook wel de troon der majesteit geheten (Hebr.8:1). Openbaring 4 beschrijft in beeldspraak die situatie en de reactie van de schepping in aanbidding daarop.

Van Jezus staat dat Hij ook 'gezetten' is op die troon en wel in het midden ervan (bv. Op.7:17a). De Heer heeft immers van de Vader alle macht ontvangen in de hemel en op de aarde (Mat.28:18). Zie ook Studieblad 45, blz.14. Hij heeft als Zoon des mensen volledig deel aan de goddelijke natuur (2 Petr.1:4). Hij heeft overwonnen

(Op.3:21). Hem komt dan ook alle eer en aanbidding toe, zoals in Openbaring 5 te lezen is.

Door zijn volbrachte werk is de genade Gods concreet voor de mens geworden in redding, absolute rechtvaardiging, verlossing, herstel en vorming. Met recht kan er dus gesproken worden van de troon der genade (Hebr.4:16).

Toetreden

Door deze laatste tekst worden we tevens opgeroepen om toe te treden tot die troon. Dáár is barmhartigheid en genade te vinden om hulp te verkrijgen voor ons leven als zonen Gods. De Heer zet voor ons zijn macht, kracht en wijsheid in vanuit zijn innerlijke barmhartigheid en ontferming. Hij is, evenals zijn Vader, enkel liefde.

In deze oproep klinkt het verlangen van de Vader en de Zoon door om gemeenschap met ons te onderhouden (1 Joh.1:3). Indien wij daarop ingaan, heeft dat tot gevolg dat wij deel mogen hebben aan de goddelijke natuur, aan de zegeningen in Christus en de macht en de kracht Gods (Ef.1:3,19). Wij mogen een troonrelatie hebben. In Openbaring 7:9 wordt dat door Johannes in een visioen gezien.

Voor de troon

In de verzen die daarop volgen, beschrijft deze apostel hoe het volk Gods en hun engelen lof en aanbidding brengen aan God en het Lam. De ontelbare schare is gewassen door het bloed des Lams (vers 14b). Dáárom zijn zij voor de troon (vers 15a). Dat is de enige voorwaarde: totaal gereinigd zijn van alle ongerechtigheid. In Hebreëen 10:19-22 wordt het duidelijk geleerd:

Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees, en wij een grote hogepriester over het huis Gods hebben, laten wij toetreden met...: een waarachtig hart - in volle verzekerdheid des geloofs - met een hart dat door besprenging gezuiverd is van

besef van kwaad – en met een lichaam dat gewassen is met zuiver water!

Aspekten die alle vier hetzelfde beogen, namelijk een gereinigde mens. Vandaar dat Johannes die schare gekleed ziet in witte gewaden. Dit is mogelijk en realiseerbaar door het verzoenend werk van het Lam, Jezus Christus en het woord van de levende God (1 Joh.1:7b; Joh.15:3a; 1 Petr.1:22a).

Dan is er voor een ieder die daar op ingaat een plaats bereid voor de troon. Met andere woorden: die mens mag een intieme relatie aangaan met God en de Zoon, en, in heilige Geest zijnde, deel hebben aan hun uitzonderlijke sterkte en grootte van vermogens.

Zonen Gods

Toch onderscheidt Johannes later, in hoofdstuk 14, een aparte groep onder hen. Symbolisch voorgesteld als de honderdvierenveertigduizend voor de troon (vers 3). Zij worden door hun bijzondere kenmerken als een uitzonderlijke klasse gezien, die ook weer in beeldspraak beschreven wordt. Op hun voorhoofden staat de naam van het Lam en zijn Vader geschreven, zij zijn de losgekochten der aarde, zij hebben zich niet met vrouwen bevlekt, zij zijn maagdelijk, zij volgen het Lam overal, zij zijn eerstelingen voor God en het Lam, in hun mond is geen leugen gevonden, zij zijn onberispelijk.

De werking Gods heeft in hen de mogelijkheden en ruimte gevonden om hen geheel te herstellen, tot volwassenheid te doen uitgroeien en te vervolmaken. Zij hebben zich daartoe ongedeeld gegeven, in totale gehoorzaamheid, geloof en bereidvaardigheid (Ps.110:3a). De macht die hen gegeven was om zonen Gods te kunnen worden, hebben zij met beide handen aangegrepen en in volharding gehanteerd (Joh.1:12).

Voor God

Het losgekocht zijn van de aarde bedoelt meer uit te drukken dan het gekocht en betaald zijn met Jezus' bloed tot verlossing uit de macht van Satan (Kol.1:13; Op.1:5b). Als Petrus schrijft: De Heerser die ons gekocht heeft, dan geeft het woord 'Heerser' aan dat er met

Losgekocht

verlossing meer beoogd wordt door de Heer (2 Petr.2:1). Het gaat erom dat door Jezus' werk niet alleen wij in een bevoorrechte positie zouden komen tot heil van ons leven. Ook God zou in een optimale gelegenheid gesteld worden om zijn eeuwig voornemen ten uitvoer te kunnen brengen. Hij doet immers niets zonder zijn mens! Vandaar dat Openbaring 5:9 luidt: Gij hebt hen **voor God** gekocht met uw bloed uit elke stam en taal en volk en natie. Hij wil de volledige beschikking over ons hebben, vanuit en in een geheel uit vrije wil onderhouden liefdesrelatie. Ongeveinsd en ongedwongen, maar bewust, gewild en gekozen.

Zelf heeft Hij Zich geheel voor ons geopend en gegeven, opdat wij volledig deel zouden hebben aan zijn goddelijke natuur. Het zou voor ons eigenlijk de gewoonste zaak van de wereld moeten zijn om onszelf geheel aan Hem te geven. In praktische zin houdt dat in een volledige breuk met alles wat dat belemmert en in de weg staat. Alleen een 'gehecht zijn en blijven aan de Here' zou ons leven dienen te beheersen.

Losgekocht zijn van de aarde komt er dan op neer dat de gelovige zich waarlijk vrij, los weet van het rijk der duisternis met alle daaraan gekoppelde en eruit voortvloeiende zaken.

Te noemen zijn:

- Vrijgemaakt van de zonde (Rom.6:22a)
- Vrijgekocht van de vloek der wet, dat is de dood (Gal.3:13)
- Los van de ijdele wandel die door de vaders ons is overgeleverd (1 Petr.1:18)
- los van de wereld met haar begeren (Gal.6:14b; 1 Joh.2:15,16)
- Het dagelijks bestaan wordt niet gebruikt om schatten op aarde te vergaren, maar om rijk te worden in God (Mat.6:19a)
- De dingen die boven zijn, waar Christus is, worden bedacht (Kol.3:2a)
- De wandel en woonplaats zijn in de hemel

Onbesmet

(Fil.3:20a; Op.12:12a)

- Er wordt geen blijvende stad hier beneden gezocht, ook geen religieuze, maar de stad Gods in de onzienlijke wereld (Gal.4:26; Hebr.13:14).

Het komt tot een radikale breuk met de boze geesten die de wereld in ongerechtigheid ten onder houden. De gelovige die gebruik maakt van zijn verlore situatie, gaat niet meer mee met de loop der wereld in haar begeren, zonden, visie en streven.

Men wordt zodoende als volgeling van Jezus een vreemdeling en bijwoner op aarde. Men is niet meer van haar geest, maar leeft door heilige Geest voor God. Van bindingen, steun, wijsheid, leefwijze en een thuis van en in deze wereld is volledig afstand gedaan. Een totaal losgekocht zijn van de aarde.

De zonen Gods hebben zich niet met vrouwen bevlekt, want zij zijn maagdelijk. Deze vrouwen uit de beeldspraak wijzen op de hoeren uit Openbaring 17:5. Zij behoren tot het grote Babylon, de moeder der hoeren. Hoerij is in de bijbel in overdrachtelijk zin het afvallen van God en dienen van andere goden (bv. Ez.16). Deze praktijken kenmerken het afvallige schijnchristendom dat zich overal mee bezig houdt, behalve met het evangelie van het Koninkrijk der hemelen met als vrucht het zoonschap (2 Tim.3:5a; 2 Petr.2).

De zonen Gods hebben hun leringen en werken bijtijds onderkend en als duivels van de hand gewezen (Op.2:2). Zij hebben zich door de genade Gods rein weten te bewaren voor God (1 Joh.5:18 St.Vert). Zij zijn ongerept, maagdelijk gebleven en hebben zich alleen aan het woord der waarheid, het eeuwige evangelie van Jezus Christus gehecht (Op.3:8c,10). Innerlijke verdeeldheid en tegenstrijdigheid door allerlei leringen hebben zij op die wijze weten te voorkomen. Zij zijn tot één zoals hun Heer één is: ongedeeld, enkel waarheid, goedheid en zuiverheid.

Hierin zijn zij gelijkvormig geworden aan het beeld van de Zoon van God, Jezus. Zijn naam en de naam zijns

Vereren

Vaders staan op hun voorhoofden. Daarmee aangevend dat hun gehele menszijn volledig bepaald wordt door en overeenkomstig is aan het leven van de Christus.

Zo zijn zij als een reine maagd voor Hem gesteld (2 Kor.11:2). Deze maagd is de toekomstige bruid van God, getooid met de versierselen van volkomenheid, heiligheid en liefde, waar Hij eeuwig alles in zal zijn (Op.21:2).

In hun relatie met Hen die op de troon gezeten zijn, neemt de verering een grote plaats in. Door middel van hun lofprijzing, dankzegging en aanbidding maken zij Hen groot en eren Hun koningschap en macht en heerlijkheid (Op.7:10-12; 14:2,3; 15:3,4). Voor de zonen Gods is deze jubel een ongeveinsde uiting vanuit het hart en niet een aangeleerd liturgisch handelen. Zij leven in de vreugde des Heren als een vanzelfsprekend gevolg van hun leven in Christus. Zij geloven Hen onvoorwaardelijk en hebben Hen onvergankelijk lief (Ef.6:24b). In hun aanbidding klinkt hun geloofsgetuigenis door die zo bepalend is gebleken in hun relatie met de Vader en de Zoon. In deze verering is hun hart geheel geopend voor en één met Hen in de troon. De overgave is totaal, de liefde eeuwig, het geloof absoluut, de eerbied volkomen.

Dat het niet alleen bij woorden van lof is gebleven, blijkt uit hun kleding: blinkend en smetteloos fijn linnen. Die duiden hun rechtvaardige daden aan (Op.19:8). Zij voegden in hun leven de daad bij het woord, zoals zij uit de brief van Jacobus hadden geleerd (Jac.1:22-25). Hun werken van gerechtigheid en barmhartigheid zijn het getuigenis van hun liefde die in hen volmaakt gerijpt is. Anders zou al hun lofprijzing hol en loos geweest zijn (1 Kor.13:1-3).

Een keus

Het is onder ons bekend dat in Gods Koninkrijk niets zo maar vanzelf gebeurt. Onze betrokkenheid is nodig, eveneens onze inzet. De losgekochten der aarde die in

Profeteren

witte gewaden voor de troon Gods staan, hebben daarvoor gekozen. Toen zij hoorden en begrepen dat Gods plan heerlijkheid beoogt voor de mens, zijn zij daar bewust op ingegaan. Een aspekt van zoonchap is het volgen van het Lam waar Het ook heengaat. Hieruit blijkt de totaalkeuze voor Hem. De weerspannige geest is tijdens de voorbereidingsfase overwonnen, zodat hij hen niet kon tegenhouden. De weg tot de spade regen werd vrij en zij konden groeien naar Christus toe, in kennis, in liefde, in kracht, in volheid. Zij staan op de top van de berg Sion, beeld van het vol zijn van heilige Geest (Ps.15; Ps.24:3-6).

De zonen Gods hebben gewild en gekozen en gehoorzaamd, zoals hun Heer dat deed (Hebr.5:8,9). In zulke bereidwilligen, volgzamen en gehoorzamen kan Hij dan ook ten volle zijn werk doen. Jezus mocht hun gehele bestaan vervullen, omdat hun leven Christus was (Fil.1:21a; Kol.3:4).

De zonen Gods hebben door die intieme relatie met de Heer leren luisteren naar wat Hij hen steeds weer te zeggen heeft. Hun oren des harten zijn wijd en zuiver naar Hem geopend. Door heilige Geest deelt Hij hen mee wat zij zullen spreken en werken (Joh.16:12-15). De verlichting door die Geest doet hen tevens de geheimenissen verstaan en maakt het mogelijk die te verwerken en te plaatsen bij hetgeen al reeds eerder ontvangen was. *Uw woord is mijn overdenking de ganse dag* (Ps.119:97). In hen is zo gaandeweg een grote gedachtenwereld opgebouwd van het Koninkrijk Gods. Het bedenken van wat boven is, werpt nu zijn rijpe en zegenrijke vruchten af. In eigen bewoordingen spreken zij daarover tot allen die er ontvankelijk voor zijn. Dit is het nieuwtestamentische profeteren.

Zij spreken woorden **als** van God (1 Petr.4:11). De waarheid erin, de kracht en de uitwerking ervan zijn van Gods niveau en gehalte geworden. God had dit Jeremia al voorgelaten door te zeggen: *Indien gij uitspreekt wat waarde heeft... zult gij als mijn mond zijn*

(Jer.15:19b).

Dit profetisch spreken dient niet verward te worden met het doorgeven van een openbaring, zoals een visioen, een gezicht, e.d. Deze werkingen vallen ons van de Heer zèlf ten deel om door te geven aan de gemeente, en komen niet voort als eindprodukt van ons samendenken met Hem.

Dit laatste is de profetie juist wel. Door op deze wijze te spreken wordt het "*Gij zult mijn getuigen zijn*" uit Handelingen 1:8 door de zonen Gods op z'n hoogst uitgewerkt. Vandaar dat zij verbeeld worden door de uitdrukking 'de twee getuigen' (Op.11:3). Hoewel elk mens zijn eigen spreekwijze en verwoording heeft – zoals ook bij de profeten en apostelen het geval was – is de strekking, de geest van de boodschap die de zonen Gods al predikend en lerend profeteren het getuigenis van Jezus zelf (Op.19:10).

Als Jezus

Hierin gelijken zij eveneens op hun Heer. Deze getuigde slechts wat Hij gezien en gehoord had van de Vader (Joh.3:32). Daardoor wordt Hij de getrouwe en waarachtige getuige genoemd (Op.3:14). Hij bracht ons de waarheid, en dat in duidelijke taal. Zo spreken de zonen Gods op hun beurt over wat zij van de Christus zien en horen. Zij zijn daarin getrouwe en waarachtige getuigen. De inspiratie en het inhoudelijke van hun spreken komen uit Jezus zelf. *Ik zal u mond en wijsheid geven*, luidde zijn belofte (Luc.21:15).

Het is **de** specifieke opdracht voor hen in de eindtijd, en niet het door sommigen zo geliefde verrichten van allerlei grote wonderen. Tekenen en wonderen kunnen wel volgen indien de Heer dat nodig vindt (Marc.16:20; Op.11:6), maar deze vormen niet het uitgangspunt noch de kern van het optreden der zonen Gods.

Vreugdeboden

Wat is dan de strekking van hun getuigenis? Hel en verdoemenis, oordeel en bestraffing? Neen! In de eindtijd vergaat de wereld juist níet; zij wordt gered! De inhoud van hun prediking is gelijk aan die van Jezus.

Zij hebben het getuigenis van Jezus door alles heen bewaard (Op.12:17b; 14:12). Zij prediken de redding, de verlossing en de verheerlijking voor de mens door Jezus Christus. Zij brengen het evangelie van het Koninkrijk der hemelen, en dat is een boodschap van liefde en behoud. Zij zijn de vreugdeboden bij uitstek (Jes.40:9-11), want waar nodig wordt er ook nog kracht aan hun woorden toegevoegd (Joh.14:12). Terecht wacht de schepping met reikhalzend verlangen op hen en hun evangelie (Rom.8:19). Zij gaan rond, weldoende en genezende allen die door de duivel zijn overweldigd (Hand.10:38). Het enige wat vergaat (voorbijgaat) is de huidige situatie van ellende in de schepping, doordat de veroorzakers daarvan - de boze geesten in de hemelse gewesten - overwonnen en uitgeschakeld worden. Wat een heerlijk evangelie en vooruitzicht (2 Kor.4:4b; Rom.8:18).

Aanstoot

Een eventuele negatieve uitwerking van deze eindtijd-prediking bij sommige mensen wordt opgewekt en opgepept door de machten der duisternis, en niet door het evangelie of de liefdevolle houding der zonen Gods. De ongehoorzamen irriteren zich aan hun zekerheid en duidelijkheid en aan hun woorden over heiliging, smalle weg, Jezus alleen, e.d. (bv. Hand.24:25). Petrus schrijft hier over: *De steen die de bouwlieden afgekeurd hadden, is geworden tot een hoeksteen en een steen des aanstoots en een rots der ergernis, voor hen die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten* (1 Petr. 2:7,8).

Dergelijke reacties traden - helaas - ook al veelvuldig op tijdens Jezus' rondgang in Israël. Geween, tandengeknars, haat en verwerping. Het is slechts te voorkomen als de mens zelf zich gelovig en gehoorzaam aan de Heer en diens woord onderwerpt.

Met een zak bekleed

De zonen Gods zijn door het evangelie der heerlijkheid in staat gesteld deel te hebben aan de goddelijke natuur. Zij zijn, als mensen, naar het innerlijk in de gestalte

Gods (Fil.2:6). Dat betekent niet dat zij gewiekste jongens zijn die met veel bravoure het wel eventjes zullen maken. Net als hun Meester zijn zij naar het vlees in grote verdrukking. Het lijden van Christus komt over allen die godvruchtig willen leven (Hand.14:22; 2 Tim.3:12). Zowel rechtstreeks als indirect via mensen tracht de slang als van ouds 'in de hiel te bijten' om de voortgang van de zonen Gods te beletten. Deze pressie en vervolging - sommigen worden zelfs gedood (Mat.23:34) - geeft aan hun natuurlijk bestaan geen luister: zij zijn **als** met een zak bekleed. Zij zoeken echter hier beneden geen aanzien, eer, pracht en vertoning, zoals het grote Babylon dat doet (Op.17:4a). Hun sieraad is in de inwendige mens, namelijk het verkeren in de gestalte Gods. Hun rijkdom en schittering is in God, door Jezus Christus.

Vleselijke stoerheid en uiterlijkheid zijn voor zoonschap wezensvreemd. Noch door kracht noch door geweld, in welke zin dan ook, maar door de Geest des Heren zullen alle dingen hun beslag krijgen die God van tevoren in zijn plan heeft besloten. Paulus schrijft: *Wij hebben deze schat in aarden vaten, zodat de kracht die alles te boven gaat, van God is en niet van ons* (2 Kor.4:7). *Daarom dragen zonen Gods te allen tijde - door de verdrukking - het sterven van Jezus in het lichaam om, opdat ook het leven van Jezus zich in hun lichaam openbare* (vers 10). Zonen Gods leven door de eniggeboren Zoon van God, Jezus Christus (1 Joh. 4:9). Hij is hun kracht en leven. Zijn leven bepaalt hun zoonschap, tot eer van God, door Jezus Christus!